

Anonimizirana različica

Prevod

C-83/20 - 1

Zadeva C-83/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

17. februar 2020

Predložitveno sodišče:

Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče,
Portugalska)

Datum predložitvene odločbe:

23. januar 2020

Pritožnice v postopku s kasacijsko pritožbo:

BPC Lux 2 Sàrl

BPC UK LLP

Bennett Offshore Restructuring Fund Inc.

Bennett Restructuring Fund LP

Queen Street Limited

BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund,
L.P.

BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.

CSS, LLC

Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.

EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.

TP Lux HoldCo, S.a.r.l.

VR Global Partners, L.P.

CenturyLink

City of New York Group Trust

Dignity Health

GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l

GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited

San Bernardino County Employees Retirement Association

EJF DO Fund (Cayman), LP

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A.

Nasprotne stranke v postopku s kasacijsko pritožbo:

Banco de Portugal

Banco Espírito Santo, S.A.

Novo Banco, S.A.

DO

SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO

(VRHOVNO UPRAVNO SODIŠČE)

[...] (ni prevedeno)

Senat za upravne spore Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče) je sprejel [...] (ni prevedeno) to odločbo.

OZADJE SPORA

1. Družbe BPC Lux 2 S.a.r.l.; BPC UKI, L.P.; Bennett Offshore Restructuring Fund Inc.; Bennett Restructuring Fund, L.P.; Queen Street Limited; BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund, L.P.; BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.; CSS, LLC; Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.; EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.; TP Lux HoldCo, S.a.r.l.; VR Global Partners, L.P.; CenturyLink; City of New York Group Trust; Dignity Health; GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l.; GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited; San Bernardino County Employees Retirement Association, in EJF DO Fund (Cayman), LP, so 12. marca 2019

vložile pritožbo [...] (ni prevedeno) zoper sodbo Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (upravno sodišče v Lizboni, Portugalska).

Družba Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A., tožeča stranka v združenem postopku – ki je v skladu s členoma 140 in 149 [Código de Processo nos Tribunais Administrativos (zakonik o upravnem sporu; v nadaljevanju: CPTA)] nato vložila pritožbo pri Tribunal Central Administrativo Sul (osrednje upravno sodišče, jug, Portugalska) –, je nato vložila kasacijsko pritožbo v skladu z določbami člena 151(1) CPTA pri Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče).

Obe pritožbi sta bili z odločbo z dne 17. julija 2019 dopuščeni.

A- Pritožnice v postopku s kasacijsko pritožbo so navedle svoje trditve [...] (ni prevedeno).

BANCO DE PORTUGAL je podala stališča v zvezi z temi trditvami [...] (ni prevedeno).

B- Družba MASSA INSOLVENTE DO ESPÍRITO SANTO FINANTIAL GROUP, SA, tožeča stranka v združenem postopku [...] (ni prevedeno), je podala svoje trditve, od katerih je treba izpostaviti naslednje: [...]

„[...] 43. Poleg tega je nižje sodišče v izpodbijani sodbi [...] (ni prevedeno) razlog nezakonitosti, ki temelji na kršitvi prava Unije, [štelo] za nedopusten, ko je, če se povzame, menilo, da

(i) se ni pravočasno sklicevalo na to, da Direktiva 2014/59/EU ni bila prenesena oziroma je bila prenesena nepravilno, saj se rok za prenos navedene direktive še ni iztekel, ko je bila sprejeta uredba-zakon št. 114-A/2014, in (ii) ni bila kršena lastninska pravica iz člena 17 Listine ali člena 1 Dodatnega protokola 1 glede na to, da je omejitev lastninskih pravic delničarjev utemeljena.

44. Zato mora glede na načela, ki jih priznava pravo Unije – in ki so seveda priznana tudi v portugalski ustavi –, kakršna koli omejitev lastninske pravice izpolnjevati naslednje pogoje: (i) mora biti utemeljena z razlogi javne koristi; (ii) mora biti sprejeta v primerih in pod pogoji, določenimi z zakonom; (iii) njeno izgubo je treba takoj nadomestiti s pravično odškodnino in (iv) treba je spoštovati načelo sorazmernosti.

45. [...] (ni prevedeno) [Če se šteje], da načelo ‚no creditor worse off‘ [velja] [...] (ni prevedeno) tudi za delničarje, ni sporno, da (i) v pravnem okviru, v katerem je bil sprejet ukrep za reševanje, ni bilo izrecno predvideno, in da (ii) je institucija, ki je sprejela ukrep za reševanje, menila, da navedeno načelo ne velja za delničarje, kot je očitno izhajalo iz odgovora na pritožbo Banco de Portugal.

46. V vsakem primeru je treba navesti, da ureditev varstva upnikov, določena v členu 145 B(3) [Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades

Financeiras (splošna ureditev finančnih in kreditnih institucij; v nadaljevanju: RGICSF)], ki je bila uvedena z uredbo-zakonom št. 114-A/2014, prav tako krši določbe Direktive 2014/59/EU, ker (i) ne določa izvedbe dveh neodvisnih vrednotenj, (ii) ne nalaga obveznosti, da se vrednotenja opravijo čim prej, in (iii) določa, da razlike, ki izhajajo iz vrednotenja, ni treba plačati upnikom, dokler se ne konča likvidacija institucije, za katero velja ukrep za reševanje.

47. *Tudi če se prizna, da bi se nacionalna ureditev lahko razlagala v skladu s pravom Unije, ni jasno, kako bi se lahko v skladu s to razlago delničarji dejansko postavili v položaj, v katerem bi se znašli, če bi se v celoti likvidirala finančna institucija, za katero velja ukrep za reševanje, glede na to, da je postopek, po katerem je Banco de Portugal sprejela ukrep za reševanje, neizogibno vplival na to možnost.*

48. *Pritožnica se ne strinja s trditvijo, da so delničarji ne glede na to, da se uporabi načelo ‚no creditor worse off‘, dovolj zaščiteni z: (i) upravičenjem, ki izhajajo iz tega, da prvotna kreditna institucija ali njena stečajna masa prejme morebitni preostanek prihodkov od prodaje premostitvene institucije v skladu z določbami odstavka 4 člena 145-I RGICSF, in (ii) rezultati, dobljenimi med postopkom likvidacije institucije, za katero velja ukrep za reševanje, ki jo je treba izvesti v skladu z določbami [Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (zakonik o insolventnosti in sanaciji podjetij)].*

49. *Če se torej ta dva mehanizma uporabita skupaj ali ločeno, to ne pripelje do zadovoljive ali pravične rešitve za delničarje ali vsaj take rešitve, ki bi bila podobna tisti, ki bi izhajala iz uporabe načela ‚no creditor worse off‘ za delničarje, to je uporabe, ki se dandanes v konkretnem primeru in na podlagi skladne razlage sooča s težavami, ki smo jih že navedli, tako da gre za jasno kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti, določenih v Listini.*

50. *Če se zdaj lotimo analize konkretno Direktive 2014/59/EU, ta v svojem členu 32 določa, da je sprejetje ukrepa za reševanje odvisno od izpolnitve vseh naslednjih pogojev: (i) da je pristojni organ ugotovil, da institucija propada ali bo verjetno propadla; (ii) da ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati alternativnih ukrepov zasebnega sektorja ali nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem oziroma odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov, in (iii) da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, pri čemer se za take štejejo tisti, ki so potrebni za uresničitev zadevnih ciljev (člen 32(1)(c) in (5) Direktive 2014/59/EU).*

51. *Direktiva 2014/59/EU določa celo vrsto instrumentov za reševanje, in sicer: prodajo celotnega ali dela poslovanja (člena 38 in 39), ustanovitev premostitvene institucije (člena 40 in 41), izločitev sredstev (člen 42) in reševanje s sredstvi upnikov (člen 43 in naslednji).*

52. *Vendar v obrazložitvi ukrepa za reševanje ni niti ene vrstice, besede ali kakršne koli omembe, niti implicitne, morebitne presoje alternative, ki bi bila*

najočitnejša od štirih omenjenih, ker bi bila edina, ki bi omogočila ohranitev premoženjske celovitosti BES, torej reševanje s sredstvi upnikov z upoštevnimi kapitalskimi instrumenti.

53. Poleg tega, da je treba upoštevati načelo sorazmernosti v trenutku, ko se sprejme sama odločitev o reševanju, Direktiva 2014/59/EU prav tako določa, da ko je odločitev sprejeta, poseganje v lastninsko pravico ne sme biti nesorazmerno.

54. Komisija je v zvezi s tem menila, da poseganje v lastninsko pravico ne bi bilo nesorazmerno, če bi bila prizadetim delničarjem in upnikom priznana pravica do nadomestila, ki bi morali prejeti odškodnino v vrednosti, ki bi jo bili upravičeni prejeti v okviru običajnega prenehanja podjetja.

55. Ta pristop je sprejet v Direktivi 2014/59/EU, ki določa dvojno shemo za nadomestilo: (i) plačilo protidajatve instituciji v postopku reševanja in (ii) tako imenovano načelo, da noben upnik in delničar ne sme biti na slabšem, ne da bi se štelo, da je kršena bistvena vsebina lastninske pravice.

56. Zato mora nacionalni organ[, ki je pristojen za sprejetje ukrepa] za reševanje, v tej zadevi Banco de Portugal, ne glede na neposredni učinek Direktive 2014/59/EU v vsakem primeru upoštevati sheme za izplačilo nadomestila instituciji v postopku reševanja, kot nedvoumen izraz lastninske pravice, varovane z Listino.

57. Kakor izhaja iz teh trditev, bi bilo treba (začasno ali dokončno) vrednotenje, predvideno v členu 36 Direktive 2014/59/EU, tako kot plačilo protidajatve instituciji v postopku reševanja, ki se določi v fazi vrednotenja, prav tako predvideno v navedenem členu, izvesti čim prej po sprejetju odločitve o reševanju.

58. Poleg tega Direktiva 2014/59/EU prav tako določa mehanizem zaščitnega ukrepa za delničarje in upnike ter določa, da imajo delničarji in tisti upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, pravico prejeti najmanj toliko, kot se ocenjuje, da bi prejeli, če bi institucija v postopku reševanja popolnoma prenehala po običajnem insolvenčnem postopku (glej člen 73 Direktive).

59. V tem smislu člen 74 Direktive 2014/59/EU določa, da mora neodvisna oseba čim prej po izvedenem ukrepu ali ukrepah za reševanje opraviti vrednotenje, katerega cilj bi bil v bistvu določiti razliko med (i) obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajen insolvenčni postopek, in (ii) obravnavo, ki so je bili dejansko deležni v okviru sprejetega ukrepa za reševanje (člen 74(2) Direktive), tako da imajo delničarji in/ali upniki v primeru pozitivne razlike v njihovo korist pravico, da se jim ta razlika izplača v breme shem za financiranje reševanja.

60. [...] (ni prevedeno) Čeprav je bila uredba-zakon št. 114-A/2014 sprejeta po objavi Direktive 2014/59/EU in določa [...] (ni prevedeno), da je njen namen delen prenos tega predpisa, je očitno, da ji pri tem cilju popolnoma spodleti.

61. *RGICSF ne določa – [kot] niti ni določal pred sprejetjem uredbe-zakona št. 114-A/2014 – nobene sheme plačila protidajatve instituciji v postopku reševanja, kakor določa člen 36 Direktive 2014/59/EU, ampak samo določa, da se preostanek prihodkov od prodaje, potem ko se vrnejo zneski, ki jih je dal na voljo sklad za reševanje, jamstveni sklad za vloge ali jamstveni sklad kmetijskih kreditnih zadrug, vrne prvotni kreditni instituciji ali v njeno stečajno maso.*

62. *Ta rešitev se zelo razlikuje od rešitve, ki jo določa Direktiva, saj ne omogoča zagotovitve ustreznega in takojšnjega nadomestila zaradi ‚razlastitve‘ sredstev institucije v postopku reševanja.*

63. *Drugič, čeprav RGICSF v svojem členu 145 B(3) določa shemo zaščitnega ukrepa za upnike, tega ne stori za delničarje, kar je drugače, kot določa Direktiva 2014/59/EU, čeprav so bili nedvomno portugalski regulativni organi – med njimi Banco de Portugal – tisti, ki so priznali potrebo, da se določi **ustrezno nadomestilo za delničarje, torej regulativni organi, ki so** – kolikor je znano – izrazili svoje stališče v okviru sprejetja uredbe-zakona št. 114-A/2014, ki nerazložljivo ni določila nobenega ustreznega mehanizma za plačilo nadomestila delničarjem.*

64. *Čeprav, če bi bilo mogoče razlagati nacionalno ureditev v skladu s pravom Unije, kot trdi nižje sodišče, in bi se torej uporabilo načelo ‚no creditor worse off‘ za delničarje, taka rešitev ne bi zadostovala iz razlogov, opisanih v točkah od 159 do 164.*

65. *Nazadnje, v zvezi z dvema shemama, ki obstajata v nacionalni zakonodaji in ki sta, ne da bi bili izraz uporabe načela ‚no creditor worse off‘ za delničarje, po mnenju nižjega sodišča domnevno namenjeni ustreznemu varstvu njihove lastninske pravice, takih shem ni mogoče šteti niti za ustrezni niti zadostni iz razlogov, navedenih v točkah od 165 do 171.*

66. *Zato določbe Direktive v zvezi s shemo zaščitnega ukrepa za delničarje niso bile prenesene in te okoliščine ni mogoče odpraviti z instrumentom skladne razlage niti je ni mogoče razrešiti z uporabo shem domnevnega varstva delničarjev, določenih v veljavni nacionalni zakonodaji.*

67. *Tretjič, uredba-zakon št. 114-A/2014 prav tako ne določa izvedbe dveh prej omenjenih neodvisnih vrednotenj, določenih v členih 36 in 74 Direktive 2014/59/EU, torej vrednotenj, ki naj bi bili bistveni za ustrezno in pravočasno uporabo shem zaščitnega ukrepa za delničarje in upnike.*

68. *Uredba-zakon št. 114-A/2014 določa samo eno vrednotenje (glej člena 145 F(5) in 145 H(4) RGICSF), ne da bi določala kakršno koli obveznost hitrosti njegove izvedbe, kar lahko samo ogrozi njegovo gotovost in pravočasnost.*

69. *Poleg tega v zvezi z neposrednim učinkom Direktive in njenim rokom za prenos ni dopustno, da se ena država članica izrecno odloči za prenos Direktive –*

celo pred iztekom roka – in to stori pomanjkljivo. Tako ravnanje pomeni neizpolnitev obveznosti, ki jih ima v skladu s členoma 4(3) in 288 PDEU.

70. *V okviru presoje združljivosti nacionalnih predpisov z direktivami Unije je Sodišče odločilo, da je mogoče nacionalne določbe, katerih jasni cilj [je] [...] (ni prevedeno) prenesti direktivo, šteti za vključene na področje uporabe navedene direktive od datuma začetka njene veljavnosti – in torej ne samo od roka, določenega za njen prenos –, tako da je država članica, ko prenese direktivo pred koncem roka, še posebej zavezana, da to stori pravilno in v celoti.*

71. *V tej zadevi so imeli zadevni nacionalni predpisi [...] (ni prevedeno) očitni cilj [...] (ni prevedeno) prilagoditi portugalski pravni red Direktivi 2014/59/EU. Tako so ureditev reševanja finančnih institucij umestili na področje uporabe prava Evropske unije.*

72. *Z Direktivo 2014/59/EU, zlasti členi 36, 73 in 74, se je predlagala uporaba načela sorazmernosti in lastninske pravice, določenih v Listini, tako da tudi iz tega razloga – kršitev načela sorazmernosti in lastninske pravice, ki naj bi ju določbe Direktive konkretizirale – nepravilen prenos navedenih členov s strani portugalskega zakonodajalca pomeni neizpolnitev obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodbe.*

73. *Nazadnje je treba imeti pred očmi tudi, da imajo države članice tudi pred iztekom roka za prenos Direktive in po njenem začetku veljavnosti v skladu s trenutnima členoma 4(3) in 288 PDEU obveznost, da ,se med rokom za usklajitev nacionalnega prava z Direktivo, ki ga ta določa, vzdržijo sprejetja določb, s katerimi bi lahko bili resno ogroženi cilji, ki jih določa ta direktiva‘ – tako imenovani učinek zapore.*

74. *[...] (ni prevedeno) Kljub temu da je sodišče, katerega odločitev se izpodbija, priznalo obstoj te obveznosti držav članic, pa je menilo, da v tem primeru tega učinka ni bilo.*

75. *Sodišče se moti glede na to, da [...] (ni prevedeno) je nacionalni zakonodajalec, ko je nepravilno prenesel Direktivo 2014/59/EU – ne da bi določil predvsem ustrezno vrednotenje sredstev in obveznosti niti plačila ustreznih nadomestil instituciji v postopku reševanja in njenim delničarjem –, ustvaril položaj, v katerem je bilo mogoče sprejeti ukrep za reševanje tako, kot je to storila Banco de Portugal, katerega učinki se raztezajo še po tem, ko je bila sprejeta Direktiva 2014/59/EU in [...] (ni prevedeno) še po roku za njen prenos.*

76. *Torej je treba šteti, da je nepravilen prenos Direktive 2014/59/EU, ki je bil izveden z uredbo-zakonom št. 114-A/2014 z dne 1. avgusta – ki je bila sprejeta na ta datum zgolj zato, da se je zagotovil okvir za ukrep za reševanje BES, ki je bil sprejet dva dni po tem –, resno ogrozil cilj, ki ga določa navedena direktiva, kar je bilo v tistem trenutku mogoče predvideti, s tem pa je bila uvedena pravna ureditev na področju ukrepov za reševanje, ki je v očitnem nasprotju z Direktivo 2014/59/EU.*

77. *Ob upoštevanju, da omenjena pravna ureditev na področju ukrepov za reševanje – in sicer členi od 145 A do 145 O RGICSF – kot celota krši različne predpise in načela prava Unije, je sodišče iz tega razloga ne [...] (ni prevedeno) bi [...] (ni prevedeno) smelo uporabiti v celoti na podlagi primarnosti prava Unije. [...]*

[...] (ni prevedeno) Predlaga se, naj se to pritožbo razglasi za dopustno [...] (ni prevedeno).“

BANCO DE PORTUGAL dodaja [...] (ni prevedeno):

„[...] LL) V zvezi z domnevno kršitvijo lastninske pravice delničarjev banke v postopku reševanja in načela sorazmernosti, določenih v členu 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in v členu 1 Dodatnega protokola I, ki naj bi jo pomenil ukrep za reševanje, je bilo že prej navedeno, da se [...] (ni prevedeno) razlogi [...] (ni prevedeno), ki jih je navedla pritožnica, ne razlikujejo pomembno od razlogov domnevne neveljavnosti ukrepa za reševanje zaradi kršitve lastninske pravice in načela sorazmernosti v skladu s portugalskim pravom [...] (ni prevedeno), [saj] se te pravice in načela v bistvu ne razlikujejo bistveno [...] (ni prevedeno) – kar zadeva njihovo področje uporabe in vsebino njihovega zadevnega varstva – od načel, ki jih določa pravo Evropske unije.

MM) Poleg tega [...] (ni prevedeno) je očitno napačna pritožničina razlaga izpodbijane sodbe (in sodne prakse Sodišča Evropske unije, ki jo navaja) v tem smislu, da se z njo priznava neposredna uporabljivost načela ‚no creditor worse off‘ za delničarje kreditnih institucij v postopku reševanja med veljavnostjo uredbe-zakona št. 114-A/2014 (in sicer pred iztekom roka za prenos Direktive 2014/59/EU), kar očitno ne ustreza realnosti glede na to, da je nižje sodišče v zvezi s tem zgolj odločilo, da [...] (ni prevedeno) dejstvo, da nacionalna ureditev, ki velja za reševanje BES, ne predvideva uporabe navedenega načela za delničarje, zlasti ne pomeni, da ‚v okviru nepogodbene civilne odgovornosti države [...] položaj delničarjev ne bi bil vključen tudi na področje varstva predpisa, če ti utrpijo poslabšanje svojega pravnega položaja v primerjavi s položajem, v katerem bi bili v primeru likvidacije, česar se nikakor ni zatrjevalo‘;

NN) Sicer [...] (ni prevedeno) se pritožnica ne bi mogla sklicevati na ta razlog [...] (ni prevedeno) glede na to, da je treba – ker je [...] (ni prevedeno) ukrep za reševanje bank umeščen v skrajne okoliščine, kjer kreditna institucija ni izpolnila veljavnih zahtev in ni bila sposobna takoj oziroma na kratki rok izpolniti svojih obveznosti (glej člen 145 C(1) in (3) RGICSF) – intuitivno ugotoviti, da bi bil v scenariju, ki bi bil alternativa sprejetju ukrepa za reševanje BES – in sicer takojšnja insolventnost in prisilna likvidacija –, položaj delničarjev enak ali celo slabši od položaja, v katerem bi dejansko bili ob sprejetju navedenega ukrepa za reševanje;

OO) Ravno v tem scenariju – torej če se prizna možnost, da so se v konkretnem primeru delničarji znašli v položaju, ki je bil slabši od položaja, v katerem bi bili v

alternativnem scenariju likvidacije brez ukrepa za reševanje kreditne institucije, [...] (ni prevedeno) – v katerem so lahko pomembne določbe [...] (ni prevedeno) člena 145 I(4) RGICSF v zvezi s prejemom morebitnega preostanka prihodkov od prodaje premostitvene banke in po drugi strani očitne koristi, ki izhajajo iz rednega postopka likvidacije banke v postopku reševanja, če prispevajo k nevtralizaciji učinka morebitne (in ne zelo verjetne) razlike v položaju za delničarje v primeru reševanja in v primeru likvidacije tik pred reševanjem;

PP) [...] (ni prevedeno) Nujno je treba ugotoviti, da dejstvo, da nacionalna zakonodaja, v skladu s katero je bil sprejet ukrep za reševanje, ni predvidevala nadomestila za delničarje banke v postopku reševanja, ne krši zgoraj omenjenega člena 17 Listine in člena 1 Dodatnega protokola 1, saj je morebitna omejitev lastninske pravice takih delničarjev popolnoma utemeljena s samo naravo in značilnostmi njihovih naložb, saj so lastniki banke in so zato dolžni biti prvi, ki nosijo posledice poslabšanja finančnega položaja banke (prav to, kar se zgodi v okviru splošne ureditve insolventnosti);

QQ) Niti [...] (ni prevedeno) ni smiselna trditev pritožnice, da bi morala Banco de Portugal ne glede na to, kar je bilo določeno v nacionalni zakonodaji, ki je veljala ob sprejetju ukrepa za reševanje BES, v okviru navedenega ukrepa uporabiti rešitve, kakršne so določene v členih 36(4)(e), 73 in 74 Direktive 2014/59/EU (o priznanju morebitnega nadomestila banki v postopku reševanja in njenim delničarjem), saj navedene rešitve ustrezajo zahtevam lastninske pravice že zaradi samega dejstva, da je organ za reševanje zavezan uporabiti ukrep za reševanje na podlagi ureditve, ki je takrat veljala v nacionalnem pravnem redu;

RR) [V] zvezi s tem, da se z uredbo-zakonom št. 114-A/2014 – in s posledicami, ki bi izhajale iz njene neuporabe na podlagi primarnosti prava Evropske unije – domnevno ni prenesla Direktiva 2014/59/EU oziroma se je prenesla nepravilno, se je prav tako izkazalo, da je pritožba družbe Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group očitno nedopustna;

SS) Zlasti ker v skladu s tem, kar izhaja iz sodne prakse Sodišča Evropske unije [...] (ni prevedeno), portugalski zakonodajalec 1. avgusta 2014 ni imel še nobene obveznosti, da prenese katero od določb Direktive v nacionalni pravni red, zaradi česar te določbe torej niso imele neposrednega učinka, nacionalnih sodišč pa ni zavezovalo načelo, da morajo nacionalno zakonodajo razlagati v skladu s pravom Unije, kar zadeva navedeno direktivo;

TT) Po drugi strani je popolnoma dopusten delen prenos direktive, po korakih, pred iztekom roka za prenos, ne da bi navedena direktiva – ko do tega pride – imela neposredni učinek, in seveda še manj v zvezi z vsemi določbami, ki jih vsebuje;

UU) V zvezi s tem torej [...] (ni prevedeno) ni res, da tisti, ki je sprejel uredbo-zakon št. 114-A/2014, [ni izpolnil] svoje obveznosti, da se vzdrži sprejetja določb, ki bi lahko po izteku roka za prenos Direktive 2014/59/EU resno ogrozile cilj, ki

ga določa, prvič zato, ker je treba – kot se je že izkazalo – (ne)izpolnitev te obveznosti presojati glede na učinke določb, ki so bile dejansko sprejete v nacionalnem pravnem redu, ne pa glede na prenos ukrepov, ki še niso zavezujoči, kot je v obravnavanem primeru;

VV) In drugič, tudi zato ker med prvotnimi cilji, izrecno določenimi z Direktivo 2014/59/EU, [...] (ni prevedeno) ni nobenega cilja, niti posredno ali implicitno, ki bi se skliceval na evropsko zahtevo, da se kreditnim institucijam v postopku reševanja in njihovim zadevnim delničarjem plača nadomestilo (drugače od tega, kar se očitno zgodi z njihovimi upniki), zaradi česar je mogoče sklepati, da dejstvo, da uredba-zakon št. 114-A/2014 ne določa plačila morebitnih nadomestil bankam v postopku reševanja in njihovim delničarjem, ne ogroža uresničitve ciljev, določenih z navedeno direktivo, v prihodnosti;

WW) Poleg tega tudi če bi bilo plačilo nadomestila bankam v postopku reševanja in delničarjem de iure eden od bistvenih ciljev Direktive 2014/59/EU, ni sporno, da niti v tem primeru njen cilj ne bi bil ogrožen – sploh pa ne resno – s sprejetjem uredbe-zakona št. 114-A/2014, predvsem ker [...] (ni prevedeno) njene določbe ne preprečujejo niti ne omejujejo tega, da lahko banke, ki so lahko eventualno v postopku reševanja po izteku roka za prenos navedene direktive, in njihovi zadevni delničarji dejansko prejmejo določena nadomestila, če so izpolnjeni za to določeni pogoji; [...]“

– Po drugi strani je tudi v zvezi s pritožbo, ki jo je vložila družba Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, družba NOVO BANCO, SA, vložila odgovor na pritožbo, v kateri je trdila [...] naslednje:

[,]17) Pritožnica ni uspela dokazati [...] (ni prevedeno) kršitve lastninske pravice in načela sorazmernosti, določenih v členu 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in v členu 1 Dodatnega protokola k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

18) Ne glede na to, da je bil z uredbo-zakonom št. 114-A/2014 [...] (ni prevedeno) izveden delen prenos navedene direktive, so imele države članice v skladu s členom 130 iste direktive čas za prenos do 31. decembra 2014;

19) Pritožnica ni niti v svoji prvotni tožbi niti v svoji pritožbi navedla razlogov, zaradi katerih se ne bi smeli uporabiti členi od 145 A do 145 O RGICSF;

20) Evropska komisija in Evropska centralna banka sta Banco de Portugal pomagali pri sprejetju resolucije z dne 3. avgusta 2014, ne da bi ji nasprotovali; [...]

34) Predlog za sprejetje predhodne odločbe, katerega vložitev je predlagala takrat tožeča stranka, pritožnica v tem postopku, je popolnoma nedopusten, predvsem zaradi očitne neupoštevnosti. [...]["]

[...] (ni prevedeno)*

II - Dejansko stanje

Napotitev na dejansko stanje, za katero se šteje, da je bilo dokazano v izpodbijani sodbi, in je bilo povzeto v tej odločbi.

*

OBRAZLOŽITEV

Družba Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A. je izpodbijala odločbo [Tribunal Administrativo e Fiscal —TAF— de Lisboa (upravno in davčno sodišče v Lizboni)] glede nujnosti vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe.

V tem smislu trdi, da so drugače, kot trdi sodišče, v tem postopku sporne naslednje zadeve: (i) razlaga členov 36, 73 in 74 Direktive 2014/59/EU v okviru uporabe ukrepa izločitve sredstev; (ii) morebitna kršitev prava Unije s strani portugalske države, ker je z uredbo zakonom št. 114-A/2014 nepravilno prenesla Direktivo 2014/59/EU v nacionalno pravo, in (iii) morebitna obveznost nacionalnih sodišč, da nacionalno zakonodajo razlagajo v skladu z Direktivo 2014/59/EU.

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

Banco de Portugal predlaga, naj se pritožba zavrne [...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno).

*

[...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno) V skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) morajo sodišča držav Evropske unije (EU) Sodišče Evropske unije (Sodišče) prositi, naj predhodno odloči o vprašanju v zvezi z razlago ali veljavnostjo [akta] prava Unije, če zadevno nacionalno sodišče šteje, da je odgovor Sodišča nujen, da lahko izreče sodbo, in če zoper njegovo odločitev po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva.

Kadar je vprašanje v zvezi s pravom Unije postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču (člen 267, tretji odstavek PDEU).

[...] (ni prevedeno) Naloga nacionalnega sodišča je, da presodi, ali je treba vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe in odločiti o tem ne glede na trditve strank v zvezi s tem.

[...] (ni prevedeno)

Če se torej upošteva, da je Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče) dolžno vložiti predlog, tega pritožbenega razloga ni treba presojati.

[...] (ni prevedeno).

2. [...] (ni prevedeno) Predlog za sprejetje predhodne odločbe je treba vložiti takoj, ko se izkaže, da je odločitev Sodišča Evropske unije potrebna, da bi nacionalno sodišče lahko izreklo sodbo in če navedeno sodišče lahko dovolj natančno opredeli pravni in dejanski okvir postopka ter pravna vprašanja, ki jih poraja.

Člen 267 PDEU določa:

„Sodišče Evropske unije je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

- (a) razlage Pogodb;
- (b) veljavnosti in razlage aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice glede osebe, ki ji je odvzeta prostost, Sodišče odloča v najkrajšem možnem roku.“

Naj analiziramo [...] (ni prevedeno), ali [...] (ni prevedeno) je sporna veljavnost ali razlaga akta organa Unije.

Družba Massa Insolvente de Espírito Santo Financial Group S.A. navaja, [...] (ni prevedeno) da zadevni ukrep za reševanje krši pravo Evropske unije, zlasti lastninsko pravico in načelo sorazmernosti (člena 17 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter členi 32, 36, 73 in 74 Direktive 2014/59/EU), ker za to izpolnjuje kumulativno več pogojev, zlasti pogoje v zvezi z nujnostjo in sorazmernostjo glede na uresničevane cilje, kljub temu da v izpodbijani odločbi v zvezi s tem ni ugotovljeno nič, zaradi nepravilnega prenosa navedene direktive v nacionalni pravni red, ki je bil izveden z uredbo-zakonom št. 114-A/2014 [...] (ni prevedeno) s spremembo členov od 145 A do 145 O uredbe-zakona št. 298/92 z dne 31. decembra [o potrditvi RGICSF] [...] (ni prevedeno), ki [...] (ni prevedeno) krši ne samo navedeni zakonodajni okvir, ampak tudi načelo primarnosti prava Unije.

Uredba-zakon št. 114-A/2014 [...] (ni prevedeno), ki je v tej zadevi sporna [...] (ni prevedeno), je spremenila „Splošno ureditev finančnih in kreditnih institucij, potrjeno z uredbo-zakonom št. 298/92 z dne 31. decembra, s katero se spreminja ureditev, določena v naslovu VIII o ukrepih za reševanje in s katero se delno prenese Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij“.

Pred začetkom veljavnosti uredbe-zakona 114-A/2014 je veljala različica uredbe-zakona št. 298/92 [...] (ni prevedeno), kakor je izhajala iz uredbe-zakona št. 63-A/2013 z dne 10. maja, ki je vsebovala naslednje določbe:

„Člen 145 A

Namen ukrepov za reševanje

Banco de Portugal lahko za kreditne institucije s sedežem na Portugalskem uporabi ukrepe, določene v tem poglavju, z namenom doseči katerega koli od naslednjih ciljev:

- (a) zagotovitev kontinuitete opravljanja bistvenih finančnih storitev;
- (b) zaščita pred sistemskim tveganjem;
- (c) zaščita interesov davčnih zavezancev in državnega proračuna;
- (d) zaščita zaupanja vlagateljev.

Člen 145 B

Vodilno načelo za izvajanje ukrepov za reševanje

1 - Pri izvajanju ukrepov za reševanje se skrbi za to, da delničarji in upniki kreditnih institucij prednostno prevzamejo izgube zadevne institucije glede na hierarhijo in pod pogoji enakosti znotraj vsakega razreda upnikov.

2 - Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabijo za vloge, ki so zajamčene v skladu z določbami členov 164 in 166.

Člen 145 C

Izvajanje ukrepov za reševanje

1 - Če kreditna institucija ne izpolni ali obstaja resna verjetnost, da ne bo izpolnila pogojev za ohranitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti, lahko Banco de Portugal izvede naslednje ukrepe za reševanje, če se to izkaže za nujno za uresničevanje katerega koli od ciljev, navedenih v členu 145 A:

(a) prodaja celotnega ali dela poslovanja drugi instituciji, ki ima dovoljenje za opravljanje zadevne dejavnosti;

(b) prenos celotnega ali dela poslovanja na eno ali več premostitvenih bank.

2 - Banco de Portugal izvaja ukrepe za reševanje, če meni, da ni verjetno, da bo kreditna institucija uspela v razumnem roku izvesti potrebne ukrepe za ponovno vzpostavitev ustreznih pogojev trdnosti in izpolnjevanja bonitetnih zahtev.

3 - Za namene določb v odstavku 1 se šteje, da obstaja resna verjetnost, da kreditna institucija ne izpolnjuje zahtev za ohranitev dovoljenja za opravljanje svoje dejavnosti, če je med drugimi utemeljenimi dejstvi, katerih upoštevnost presoja Banco de Portugal glede na cilje, določene v členu 145 A, podana katera od naslednjih okoliščin:

(a) kreditna institucija je utrpela izgube, ki lahko izčrpajo kapital družbe oziroma obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da se bo to v kratkem zgodilo;

(b) sredstva kreditne institucije so nižja od njenih obveznosti oziroma obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da se bo to v kratkem zgodilo;

(c) kreditna institucija ne more izpolniti svojih obveznosti oziroma obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da se bo to v kratkem zgodilo.

4 - Izvajanje ukrepov za reševanje ni pogojeno s predhodnim izvajanjem sanacijskih ukrepov.

5 - Izvajanje ukrepa za reševanje ne posega v možnost, da se kadar koli izvaja eden ali več sanacijskih ukrepov. [...] (ni prevedeno)

Člen 145 D

Prenehanje uprave in nadzornih svetov

1 - Če se Banco de Portugal odloči za izvajanje ukrepa za reševanje, prenehajo opravljati svojo funkcijo člani uprave in nadzornega sveta zadevne kreditne institucije ter, če tako odloči sama Banco de Portugal, revizor ali revizorska družba, ki je pristojna za revizijo računovodskih izkazov in ni del zadevnega nadzornega sveta.

2 - V primeru iz prejšnjega odstavka Banco de Portugal imenuje nove člane uprave kreditne institucije, kakor je določeno v naslednjem členu in brez statutarnih omejitev, ter nadzorno komisijo ali stečajnega upravitelja, za katerega se smiselno uporabljajo določbe člena 143.

3 - Če Banco de Portugal v skladu z določbami odstavka 1 funkcije razreši revizorja ali revizorsko družbo, mora za opravljanje takih nalog imenovati drugega revizorja ali revizorsko družbo.

4 - Člani uprave in nadzornega sveta ter revizor ali revizorska družba, ki je pristojna za revizijo računovodskih izkazov in ni del zadevnega nadzornega sveta, ki jim je funkcija prenehala v skladu z določbami odstavka 1, morajo predložiti vse informacije, ki jih zahteva Banco de Portugal, in ponuditi sodelovanje, ki ga ta od njih zahteva zaradi izvajanja ukrepov za reševanje.

Člen 145 E

Uprava

1 - Člani uprave, ki jih Banco de Portugal imenuje v skladu z odstavkom 2 prejšnjega člena, prejmejo plačilo v breme institucije ter poleg pravic in obveznosti, ki jih podeljujeta zakon in statut članom uprave, se jim dodelijo še te:

- (a) pravice in obveznosti, določene v odstavku 2 člena 145;
- (b) pravica izvajati odločitve, ki jih sprejme Banco de Portugal v skladu s členu od 145 F do 145 I, ne da bi morali pridobiti predhodno soglasje delničarjev kreditne institucije.

2 - Imenovani člani uprave izvajajo svoje naloge v času, ki ga določi Banco de Portugal in ki je največ eno leto, vendar ga je mogoče podaljšati vsakič za eno leto.

3 - S prilagoditvami, ki se izkažejo za potrebne, se uporabijo določbe odstavkov 3, 4 in od 6 do 10 člena 145.

Člen 145 F

1 - Banco de Portugal lahko odredi prodajo vseh ali dela sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in sredstev, ki jih upravlja kreditna institucija, eni ali več institucijam, ki imajo dovoljenje za opravljanje zadevne dejavnosti.

2 - Za namene določb prejšnjega odstavka Banco de Portugal pozove vse potencialne prevzemnike, naj predložijo ponudbe, in ob upoštevanju zahteve po hitrosti, ki jo nalagajo okoliščine, skrbi za preglednost postopka in za to, da se vsi zainteresirani obravnavajo enako.

3 - Banco de Portugal upošteva cilje, določene v členu 145 A, ko izbira prevzemno institucijo.

4 - Potencialnim prevzemnikom je treba zagotoviti takojšen dostop do pomembnih podatkov o finančnem in premoženjskem stanju kreditne institucije zaradi vrednotenja sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev, ki se bodo prodala, pri tem pa se v razmerju do njih ni mogoče sklicevati na obveznost varovanja tajnosti, predvideno v členu 78, to pa ne vpliva na njihovo obveznost, da spoštujejo zaupnost zadevnih podatkov.

5 - Za namene prodaje, predvidene v odstavku 1, morajo biti sredstva, obveznosti, zunajbilančne postavke in upravljana sredstva, ki jih izbere Banco de Portugal, predmet vrednotenja, ki se nanaša na trenutek prodaje in ki ga izvede neodvisna institucija, ki jo imenuje sama Banco de Portugal, v roku, ki ga ta določi, stroške zanj pa nosi kreditna institucija, pri čemer se uporabi metoda vrednotenja, ki temelji na tržnih pogojih, in podredno na razumni vrednosti, ki mora upoštevati nematerialno vrednost, pozitivno ali negativno, ki izhaja iz prodaje za prevzemno institucijo.

6 - Banco de Portugal določi znesek finančne pomoči, ki jo mora sklad za reševanje po potrebi posoditi za izvedbo prodaje, predvidene v odstavku 1.

7 - Banco de Portugal lahko jamstveni sklad za vloge ali, če gre za ukrepe, ki se uporabijo v okviru integriranega sistema kmetijskih kreditnih zadrug, jamstveni sklad kmetijskih kreditnih zadrug pozove, da sodeluje pri postopku prodaje zajamčenih vlog v skladu z določbami člena 167 A ali v členu 15 A uredbe-zakon št. 45/98 z dne 9. novembra, kakor je bila spremenjena z uredbami-zakoni št. 126/2008 z dne 21. julija, 211-A/2008 z dne 3. novembra in 162/2009 z dne 20. julija.

8 - Če vrednost prodanih obveznosti presega vrednost sredstev, znesek finančne pomoči, ki se posodi za kritje te razlike, v skladu z določbami odstavkov 6 in 7 tvorijo posojila sklada za reševanje, jamstvenega sklada za vloge ali jamstvenega sklada kmetijskih kreditnih zadrug kreditni instituciji prenosnici.

9 - V primeru pozitivne vrednosti se preostanek od prodaje vrne kreditni instituciji prenosnici.

10 - Po prodaji je treba zagotoviti kontinuiteto poslovanja v zvezi s sredstvi, obveznostmi, zunajbilančnimi postavkami in upravljanimi sredstvi, ki se prodajajo, zlasti:

(a) prevzemna institucija se za vse zakonske in pogodbene namene šteje za naslednico kreditne institucije prenosnice v zvezi z vsemi prenesenimi pravicami in obveznostmi;

(b) kreditna institucija prenosnica in vsaka družba, ki pripada isti skupini kot ona in zanjo opravlja storitve na področju prodanega poslovanja, mora posredovati vse informacije, ki jih zahteva prevzemna institucija in ji zagotoviti dostop do informacijskih sistemov, povezanih s prodanim poslovanjem, in zanjo v zameno za plačilo, za katerega se stranki dogovorita, še naprej opravlja storitve, ki jih prevzemna institucija šteje za nujne za normalno izvajanje prodanega poslovanja.

11 - Odločitev, s katero se odredi prodaja, predvidena v odstavku 1, učinkuje ne glede na kakršno koli zakonsko ali pogodbeno določilo, ki bi določalo nasprotno, in je zadostni pravni naslov za izvršitev pravnega postopka, povezanega s prodajo.

12 - Odločitev o prodaji, predvidena v odstavku 1, ni pogojena s predhodnim soglasjem delničarjev kreditne institucije niti od sopogodbenic pogodb v zvezi s sredstvi, obveznostmi, zunajbilančnimi postavkami in upravljanimi sredstvi, ki se bodo prodala, in ne more biti podlaga za izvajanje kakršnih koli pravic do takojšnje zapadlosti, določenih v zadevnih pogodbah.

13 - Morebitna prodaja dela poslovanja kreditne institucije ne sme vplivati na celoten prenos pogodbenih položajev kreditne institucije prenosnice, s prenosom odgovornosti, povezanih z elementi prodanih sredstev, zlasti v zvezi s pogodbami o finančnem poroštvu, transakcijami listinjenja ali drugimi pogodbami, ki vsebujejo klavzule o poravnavanju neto saldov.

14 - Če protidajatev, določena v trenutku prodaje sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev, dokazano ne ustreza njeni razumni vrednosti, lahko prevzemna institucija ob predhodni odobritvi Banco de Portugal vrne navedena sredstva, obveznosti, zunajbilančne postavke in upravljana sredstva ob upoštevanju določb prejšnjega odstavka, pri čemer se omenjena protidajatev ustrezno prilagodi.

15 - Kot alternativa vračilu, predvidenem v prejšnjem odstavku, lahko Banco de Portugal prevzemni instituciji predlaga, da ji plača razliko med predvideno protidajatvijo in razumno vrednostjo sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev.

16 - Plačilo, omenjeno v prejšnjem odstavku, se lahko izvede tako, da se na prevzemno institucijo prenesejo nova sredstva kreditne institucije prenosnice ali v breme sklada za reševanje, jamstvenega sklada za vloge ali jamstvenega sklada kmetijskih kreditnih zadrug pod pogoji, določenimi v odstavkih 6 in 7.

17 - Če bi prodaja, predvidena v odstavku 1, pripeljala do koncentracije v skladu z zakonodajo, ki velja na področju konkurence, se navedena transakcija lahko izvede, preden organ za varstvo konkurence izda odločbo o nenasprotovanju, ne da bi to vplivalo na ukrepe, za katere navedeni organ odloči, da se sprejmejo pozneje.

Člen 145 G

Prenos celotnega ali dela poslovanja na premostitvene banke

1 – Banco de Portugal lahko odredi prenos vseh ali dela sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in sredstev, ki jih upravlja kreditna institucija, na eno ali več bank, ustanovljenih v ta namen, z namenom omogočiti poznejšo prodajo drugi instituciji, ki ima dovoljenje za opravljanje zadevne dejavnosti.

2 – Banco de Portugal lahko prav tako odredi prenos vseh ali dela sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in sredstev, ki jih upravljata dve ali več kreditnih institucij, ki spadajo v isto skupino, eni ali več premostitvenih bank za namene, navedene v prejšnjem odstavku.

3 - Premostitvena banka je kreditna institucija, ki ima pravno naravo banke, katere kapital je v celoti v rokah sklada za reševanje.

4 - Sklad za reševanje vpiše in vplača ustanovni kapital premostitvene banke iz svojih sredstev.

5 - Premostitvena banka se ustanovi na podlagi sklepa Banco de Portugal, s katerim se potrdi njen statut, pri čemer se ne uporabljajo določbe iz poglavja ii naslova ii.

6 - Ko je sklep iz prejšnjega odstavka sprejet, mora premostitvena banka izvajati dejavnosti, določene v členu 4(1).

7 - Ustanovitveni kapital premostitvene banke ne sme biti nižji od minimalnega kapitala, določenega z ministrsko uredbo člana vlade, pristojnega za finance, po posvetovanju z Banco de Portugal, pri čemer mora premostitvena banka izpolnjevati predpise, ki veljajo za banke.

8 - Premostitvena banka lahko začne opravljati dejavnost, preden se postopek registracije konča in so izpolnjene ostale formalnosti, predpisane z zakonom, ne da bi to vplivalo na njeno dolžnost, da jih izpolni v čim krajšem roku.

9 - Banco de Portugal z okrožnico določi predpise, ki veljajo za ustanovitev in delovanje premostitvenih bank.

10 - Código das Sociedades Comerciais (zakonik o gospodarskih družbah) se uporablja za premostitvene banke s prilagoditvami, ki se izkažejo za nujne glede na cilje in naravo teh institucij.

11 - Banco de Portugal mora na predlog izvršnega odbora sklada za reševanje imenovati člane uprave in nadzornega sveta premostitvene banke, ki morajo spoštovati vsa navodila in priporočila Banco de Portugal, zlasti odločitve o upravljanju premostitvene banke.

12 - Premostitvena banka se ustanovi za omejen čas dveh let, kar se lahko podaljša vsakič za eno leto iz utemeljenih razlogov v javnem interesu, zlasti če še naprej obstajajo tveganja za finančno stabilnost ali če potekajo pogajanja za prodajo zadevnih sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev, čeprav najdaljše trajanje v nobenem primeru ne sme preseči pet let.

13 - Pri izvajanju svoje dejavnosti mora premostitvena banka ravnati v skladu z merili upravljanja, ki omogočajo ohranjati nizke ravni tveganja.

14 - Prenos vseh ali dela sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk ali upravljanih sredstev s strani kreditne institucije na eno ali več premostitvenih bank, ustanovljenih v ta namen, ter morebitno podaljšanje roka, določenega v odstavku 12, je treba sporočiti organu za varstvo konkurence, čeprav glede na

njeno začasnost ne pomeni koncentracije podjetij v smislu zakonodaje, ki velja na področju konkurence.

Člen 145 H

Premoženje in financiranje premostitvene banke

1 - Banco de Portugal izbere sredstva, obveznosti, zunajbilančne postavke in upravljana sredstva, ki se prenesejo na premostitveno banko v trenutku njene ustanovitve.

2 - Na premostitveno banko se ne smejo prenesti obveznosti, ki jih ima prvotna kreditna institucija do:

(a) svojih delničarjev, članov svoje uprave in nadzornega sveta, svojih revizorjev ali revizorskih družb ali oseb, ki imajo ta status v zvezi z drugimi podjetji, ki so v razmerju nadzora ali skupine s prvotno kreditno institucijo;

(b) oseb ali subjektov, ki so bili delničarji, ki so opravljali naloge ali storitve, navedene v točki (a), v zadnjih štirih letih pred ustanovitvijo premostitvene banke in katerih dejanje ali opustitve so povzročile finančne težave kreditne institucije ali so prispevale k poslabšanju njenega položaja;

(c) zakoncev, oseb, ki so v sorodu ali svaštvu do prvega kolena, ali tretjih oseb, ki delujejo za račun oseb ali subjektov, omenjenih v točkah (a) in (b) zgoraj;

(d) oseb, ki so odgovorne za dejstva, povezana s kreditno institucijo, ali ki so imele koristi od njih neposredno ali prek posrednika in ki so povzročile finančne težave ali so po mnenju Banco de Portugal s svojimi dejanji ali opustitvami na področju svoje pristojnosti prispevale k poslabšanju položaja.

3 - Prav tako se na premostitveno banko ne smejo prenesti instrumenti, ki se vključijo v določanje lastnih sredstev kreditne institucije, katerih pogoje je odobrila Banco de Portugal.

4 - Sredstva, obveznosti, zunajbilančne postavke in upravljana sredstva, omenjena v odstavku 1, morajo biti predmet vrednotenja, ki se nanaša na trenutek prenosa in ki ga izvede neodvisna institucija, ki jo imenuje Banco de Portugal, v roku, ki ga ta določi, stroške zanj pa nosi kreditna institucija.

5 - Ko se prenos, določen v odstavku 1, izvede, lahko Banco de Portugal kadar koli izvede katerega od ukrepov, navedenih v nadaljevanju:

(a) prenos drugih sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in sredstev, ki jih upravlja prvotna kreditna institucija, na premostitveno banko;

(b) prenos sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in sredstev, ki jih upravlja premostitvena banka, na prvotno kreditno institucijo.

6 - Banco de Portugal določi znesek finančne pomoči, ki jo mora sklad za reševanje po potrebi posoditi za ustanovitev premostitvene banke in izvajanje njene dejavnosti, zlasti s podeljevanjem posojil navedeni instituciji za kateri koli namen ali z dajanjem na voljo sredstev, ki se štejejo za potrebna za povečanje kapitala premostitvene banke.

7 - Banco de Portugal lahko pozove jamstveni sklad za vloge ali, če gre za ukrepe, ki veljajo v okviru integriranega sistema kmetijskih kreditnih zadrug, jamstveni sklad kmetijskih kreditnih zadrug, da sodeluje pri postopku prenosa zajamčenih vlog na premostitveno banko v skladu z določbami člena 167 A oziroma člena 15 A uredbe-zakona št. 345/98 z dne 9. novembra.

8 - Celotna vrednost obveznosti in zunajbilančnih postavk, ki se bodo prenesle na premostitveno banko, ne sme preseči celotne vrednosti sredstev, ki jih prenese prvotna kreditna institucija, po potrebi povečana s sredstvi iz sklada za reševanje, jamstvenega sklada za vloge ali jamstvenega sklada kmetijskih kreditnih zadrug.

9 - Ko se prenos, določen v odstavku 1, izvede, je treba zagotoviti kontinuiteto poslovanja v zvezi s sredstvi, obveznostmi, zunajbilančnimi postavkami in upravljanimi sredstvi, ki se prenašajo, premostitveno banko pa je treba za vse zakonske in pogodbene namene šteti za naslednico prvotne kreditne institucije v zvezi z vsemi prenesenimi pravicami in obveznostmi;

10 - Prvotna kreditna institucija in vsaka družba, ki pripada isti skupini kot ona in zanjo opravlja storitve na področju prenesenega poslovanja, mora posredovati vse informacije, ki jih zahteva premostitvena banka in ji zagotoviti dostop do informacijskih sistemov, povezanih s prenesenim poslovanjem, in zanjo v zameno za plačilo, za katerega se stranki dogovorita, še naprej opravlja storitve, ki jih premostitvena banka šteje za nujne za normalno izvajanje prenesenega poslovanja.

11 - Odločitev o prenosu, predvidena v odstavku 1, učinkuje ne glede na kakršno koli zakonsko ali pogodbeno določilo, ki bi določalo nasprotno, in je zadostni pravni naslov za izvršitev pravnega postopka, povezanega s prenosom.

12 - Odločitev o prenosu, predvidena v odstavku 1, ni pogojena s predhodnim soglasjem delničarjev kreditne institucije niti od sopogodbenic pogodb v zvezi s sredstvi, obveznostmi, zunajbilančnimi postavkami in upravljanimi sredstvi, ki se bodo prenesla, in ni podlaga za izvajanje kakršnih koli pravic do takojšnje zapadlosti, določenih v zadevnih pogodbah.

13 - Morebiten prenos dela sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev ne sme vplivati na celoten prenos pogodbenih položajev prvotne kreditne institucije, s prenosom odgovornosti, povezanih z elementi prodanih sredstev, zlasti v zvezi s pogodbami o finančnem poroštvu, transakcijami listinjenja ali drugimi pogodbami, ki vsebujejo klavzule o poravnavanju neto saldov.

Člen 145 I

Prodaja premoženja premostitvene banke

1 - Brez poseganja v razpolagalna dejanja, za katera je uprava premostitvene banke pooblaščen, ko ugotavlja, ali so podani pogoji za prodajo vseh ali dela sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev, ki so bila prenesena na premostitveno banko, Banco de Portugal pozove druge institucije, ki imajo dovoljenje za opravljanje zadevne dejavnosti, da predložijo ponudbe za prevzem, pri čemer zagotavlja preglednost celotnega postopka.

2 - Pri izbiri prevzemne institucije Banco de Portugal upošteva cilje, določene v členu 145 A.

3 - Prihodki od prodaje se morajo prednostno in sorazmerno nameniti vračilu:

(a) vseh zneskov, ki jih je dal sklad za reševanje na voljo v skladu z odstavkom 5 člena 145 H, navedenemu skladu;

(b) vseh zneskov, ki sta jih dala na voljo jamstveni sklad za vloge in jamstveni sklad kmetijskih kreditnih zadrug v skladu z odstavkom 6 člena 145 H, tema skladoma;

4 - Ko se zneski, navedeni v prejšnjem odstavku, vrnejo, se morebitni preostanek prihodkov od prodaje vrne prvotni kreditni instituciji ali v njeno stečajno maso, če se je začel postopek likvidacije.

5 - Po prodaji vseh sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev, prenesenih na premostitveno banko, in ko se je preostanek prihodkov od prodaje razdelil v skladu z določbami odstavkov 3 in 4, Banco de Portugal odloči o prenehanju premostitvene banke.

6 - Če ni več mogoče prodati vseh sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk in upravljanih sredstev, prenesenih na premostitveno banko, lahko Banco de Portugal sklene, da se jo likvidira v skladu z ureditvijo, ki velja za zunajsodno likvidacijo kreditnih institucij.

Člen 145 J

Drugi ukrepi

1 - Hkrati z izvajanjem ukrepa za reševanje lahko Banco de Portugal sklene, če bi bilo potrebno za uresničevanje ciljev, navedenih v členu 145 A, da se za kreditne institucije, za katere velja ukrep za reševanje, uporabijo naslednje določbe:

(a) začasno izvzetje iz uporabe bonitetnih pravil;

(b) začasno izvzetje iz takojšnjega izpolnjevanja obveznosti, prevzetih pred tem;

(c) začasno zaprtje podružnic ali drugih izpostav, v katerih se posluje z javnostjo.

2 - Določbe v točki (b) prejšnjega odstavka se razlagajo tako, da ne posegajo v ohranjanje vseh pravic upnikov v razmerju do sodolžnikov ali porokov.

3 - Ukrepi, določeni v tem členu, veljajo največ eno leto in jih je mogoče podaljšati do največ dveh let.

Člen 145 L

Sporazumi o poravnavanju neto saldov

1 - Če Banco de Portugal uporabi katerega od ukrepov za reševanje, se za 48 ur od obvestila oziroma, če je to prej, od trenutka, ko se razglasi odločitev Banco de Portugal, začasno odloži pravica do takojšnje zapadlosti, dogovorjena v okviru sporazumov o poravnavanju neto saldov (netting agreements), pogodb, v katerih je zadevna kreditna institucija stranka, če bi izvajanje navedenih pravic bilo povod za zadevni ukrep za reševanje.

2 - Ko se konča obdobje, navedeno v prejšnjem odstavku, kar zadeva prodane ali prenesene pogodbe v skladu s členom 145 F ali 145 G, sopogodbence kreditne institucije ne morejo izvajati pravice do takojšnje zapadlosti, določene v okviru sporazumov o poravnavanju neto saldov (netting agreements) na podlagi izvajanja ukrepa za reševanje.

3 - Brez poseganja v določbe prejšnjega odstavka, sopogodbence pogodb, ki so zajete s sporazumi o poravnavanju neto saldov (netting agreements), ki so bile prodane ali prenesene v skladu s členom 145 F ali 145 G, ohranijo v razmerju do prevzemne kreditne institucije pravico do takojšnje zapadlosti na podlagi, ki se razlikuje od podlage, določene v prejšnjem odstavku.

4 - Določbe iz odstavka 1 se ne uporabijo v tistih primerih, v katerih pravica do takojšnje zapadlosti izhaja iz klavzul v pogodbah o finančnih zavarovanjih, in se razlagajo brez poseganja v določbe Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev.

Člen 145 M

Ureditev likvidacije

Če Banco de Portugal po izvedbi ukrepa za reševanje meni, da so bili cilji, določeni v členu 145 A, doseženi, in dokaže, da institucija ne izpolnjuje pogojev, da bi ohranila dovoljenje za opravljanje svoje dejavnosti, lahko prekliče dovoljenje kreditne institucije, za katero je veljal zadevni ukrep za reševanje, pri čemer je treba uporabiti ureditev likvidacije, določeno v veljavni zakonodaji.

Člen 145 N

Pravna sredstva in javni interes

1 - Brez poseganja v določbe člena 12 so zoper odločbe Banco de Portugal, s katerimi se sprejmejo ukrepi za reševanje, dovoljena pravna sredstva, določena v zakonodaji o upravnem sporu, z izjemami, določenimi v naslednjih odstavkih in ob upoštevanju javnega interesa, ki je odločilen pri njihovem sprejetju.

2 - V postopku za izdajo začasne odredbe imajo aktivno legitimacijo samo imetniki deležev, ki imajo posamezno ali skupaj vsaj 10 % kapitala družbe ali glasovalnih pravic zadevne institucije.

3 - Vprašanja, ki ne zahtevajo izvedenskega dokaza in se nanašajo na vrednotenje sredstev in obveznosti, ki so predmet ukrepov za reševanje ali so z njimi povezane, se presojujejo v okviru postopka v glavni stvari.

4 - V okviru izvrševanja sodnih odločb, s katerimi se razveljavijo akti, sprejeti na podlagi tega poglavja, se lahko Banco de Portugal sklicuje na legitimen razlog neizpolnitve v skladu z določbami odstavka 2 člena 175 in v členu 163 zakonika o upravnem sporu, s čimer se v takem primeru takoj začne postopek za določitev ustrezne odškodnine po postopkih, predvidenih v členih 178 in 166 tega istega zakonika.

5 - Ko se v skladu z določbami odstavka 1 člena 178 zakonika o upravnem sporu obvesti Banco de Portugal, ta zainteresirani osebi in sodišču pošlje poročila o vrednotenju sredstev, ki so ga izvedle neodvisne institucije in ki jih ima ter so se zahtevala za namene sprejetja ukrepov, predvidenih v tem poglavju.

Člen 145 O

Vrednotenja in izračun odškodnin

1 - Za namene določb odstavka 4 prejšnjega člena in katerega koli pritožbenega postopka, katerega predmet je plačilo odškodnine, povezane s sprejetjem ukrepov za reševanje, določenih v odstavku 1 člena 145 C, se ne upošteva višja vrednost, ki izhaja iz javnih finančnih pomoči, zlasti tistih, ki jih podeli sklad za reševanje, ali iz morebitnega posredovanja jamstvenega sklada za vloge ali jamstvenega sklada kmetijskih kreditnih zadrug.

2 - Banco de Portugal mora ne glede na svojo morebitno intervencijo kot stranka v postopkih, omenjenih v prejšnjem odstavku, predložiti poročilo o vrednotenju, ki pokriva vse bonitetne vidike, ki se lahko izkažejo za pomembne za izračun odškodnine, zlasti glede prihodnje zmožnosti kreditne institucije, da izpolni splošne zahteve za dovoljenje, sodišču, ki odloča o zadevi, kar ne posega v pravico Banco de Portugal, da to stori po uradni dolžnosti.

3 - Plačilo odškodnin, omenjenih v tem členu, gre v breme sklada za reševanje, razen v primerih, v katerih Banco de Portugal odgovarja iz naslova civilne odgovornosti za nedovoljena ravnanja. “

S členom 2 uredbe-zakona št. 114-A/2014 [...] (ni prevedeno) so bile navedene določbe spremenjene tako:

„Člen 145 B [...]

1 - Če se izvajajo ukrepi za reševanje je treba ob upoštevanju ciljev, ki se uresničujejo in so omenjeni v prejšnjem členu, skrbeti za to, da:

- (a) delničarji kreditne institucije prvi krijejo izgube zadevne institucije;*
- (b) upniki kreditne institucije kot drugi in pod enakimi pogoji prevzamejo ostale izgube zadevne institucije glede na prednostni vrstni red različnih razredov upnikov;*
- (c) noben upnik kreditne institucije ne more prevzeti izgub, ki bi bile večje od tistih, ki bi jih utrpel, če bi se institucija likvidirala.*

2 - [...]

3 - Če se po koncu likvidacije kreditne institucije, za katero je veljal ukrep za reševanje, dokaže, da so upniki navedene institucije, katerih krediti niso bili preneseni na drugo kreditno institucijo ali premostitveno banko, prevzeli izgube, ki so višje od izgub, za katere se v skladu z navedenim v vrednotenju, omenjenemu v odstavku 6 člena 145 F in v odstavku 4 člena 145 H, šteje, da bi jih prevzeli v primeru, če bi se institucija likvidirala tik pred izvedbo ukrepa za reševanje, imajo taki upniki pravico, da od sklada za reševanje prejmejo razliko.

Člen 145 F [...]

1 - [...].2-[...].3-[...].4-[...].5-[...].

6 - Za namene določb odstavka 3 člena 145 B vrednotenje, omenjeno v prejšnjem odstavku, vključuje tudi oceno ravni kritja kreditov vsakega razreda upnikov v skladu s prednostnim vrstnim redom, določenim v zakonu, v primeru likvidacije kreditne institucije tik pred izvedbo ukrepa za reševanje.

7 - Banco de Portugal določi vrsto in znesek finančne pomoči, ki jo mora sklad za reševanje po potrebi posoditi, kar vključuje predvsem podelitev jamstev in dajanje posojil kreditni instituciji prenosnici ali prevzemni kreditni instituciji z namenom ohranjanja vrednosti sredstev in obveznosti ter omogočiti, da se izvede prodaja, predvidena v odstavku 1.

8 - [Prejšnji odstavek 7].

9 - Če vrednost prodanih obveznosti presega vrednost sredstev, znesek finančne pomoči, ki se posodi za kritje te razlike, v skladu z določbami odstavkov 7 in 8 tvorijo posojila sklada za reševanje, jamstvenega sklada za vloge ali jamstvenega sklada kmetijskih kreditnih zadrug kreditni instituciji prenosnici.

10 - [Prejšnji odstavek 9] 11 - [Prejšnji odstavek 10]. 12 - [Prejšnji odstavek 11].

13 - [Prejšnji odstavek 12] 14 - [Prejšnji odstavek 13].

15 - [Prejšnji odstavek 14] 16 - [Prejšnji odstavek 15].

17 - Plačilo, omenjeno v prejšnjem odstavku, se lahko izvede tako, da se na prevzemno institucijo prenesejo nova sredstva kreditne institucije prenosnice ali v breme sklada za reševanje, jamstvenega sklada za vloge ali jamstvenega sklada kmetijskih kreditnih zadrug pod pogoji, določenimi v odstavkih 7 in 8.

18 - [Prejšnji odstavek 17].

19 - Za odločitev o tem, katera sredstva, obveznosti, zunajbilančne postavke in upravljana sredstva je treba prodati na podlagi tega člena, se uporabijo določbe člena 145 H(2) s prilagoditvami, ki se izkažejo za potrebne.

Člen 145 H

[...] 1 - [...]

2 - [...]

(a) delničarjev, ki so v trenutku prenosa imetniki vsaj 2 % kapitala družbe, oseb ali institucij, ki so v dveh letih pred prenosom bile imetnice vsaj 2 % kapitala družbe, članov svojih uprav in nadzornih svetov, revizorjev ali revizorskih družb ali oseb, ki imajo ta status v zvezi z drugimi podjetji, ki so v razmerju nadzora ali skupine z institucijo;

(b) [...]; (c) [...]; (d) [...]

3 - [...]

4 - Sredstva, obveznosti, zunajbilančne postavke in upravljana sredstva, ki so bila izbrana v skladu z določbami odstavka 1, morajo biti predmet vrednotenja, ki se nanaša na trenutek prenosa in ki ga izvede neodvisna institucija, ki jo imenuje Banco de Portugal, v roku, ki ga ta določi, stroške zanj pa nosi kreditna institucija, in sicer vrednotenje, ki mora za namene določb odstavka 3 člena 145 B vključevati tudi oceno ravni kritja kreditov vsakega razreda upnikov v skladu s prednostnim vrstnim redom, določenim z zakonom, v primeru likvidacije prvotne kreditne institucije tik pred izvedbo ukrepa za reševanje.

5 - [...].

6 - *Banco de Portugal* določi vrsto in znesek finančne pomoči, ki jo mora sklad za reševanje po potrebi posoditi za ustanovitev premostitvene banke in izvajanje njene dejavnosti, zlasti s podeljevanjem posojil premostitveni banki za kateri koli namen ali z dajanjem na voljo sredstev, ki se štejejo za potrebna za povečanje kapitala premostitvene banke, ali podelitev jamstev.

7 - [...] [...] .8 - [...] .9 - [...] .10 - [...] .11 - [...] .12 - [...] .13 - [...].

Člen 145.-I

[...]1 - [...] .2 - [...] .3 - [...]:

(a) vseh zneskov, ki jih je dal sklad za reševanje na voljo v skladu z odstavkom 6 člena 145 H, navedenemu skladu;

(b) vseh zneskov, ki sta jih dala na voljo jamstveni sklad za vloge in jamstveni sklad kmetijskih kreditnih zadrug v skladu z odstavkom 7 člena 145 H, tema skladoma;

4 - [...] .5 - [...] .6 - [...].“

Na drugi strani je bila ureditev, ki velja za ukrepe za reševanje institucij, ki so predmet nadzora, ponovno spremenjena z zakonom št. 23-A/2015 z dne 26. marca, s katerim je bila zadevna direktiva dokončno prenesena v celoti.

Kar zadeva delne prenose direktiv pred iztekom roka, določenega v ta namen, se je Sodišče Evropske unije že izreklo v tem smislu, da delni prenos direktive ne sme ogroziti uresničevanja ciljev te direktive, kakor izhaja predvsem iz sodbe z dne 18. septembra 1997, zadeva C-129/96, v kateri je bilo odločeno:

„Člena 5, drugi odstavek, in 189, tretji odstavek, Pogodbe EGS ter Direktiva 91/156 nalagajo, da država članica, na katero je naslovljena ta direktiva, v obdobju, ki ga ta direktiva določa za njen prenos, ne sme sprejeti nobenih določb, ki bi lahko resno ogrozile uresničitev cilja, ki ga določa ta direktiva.“

[...] (ni prevedeno) [V] številnih drugih sodbah se je Sodišče Evropske unije že izreklo konkretno o vprašanju, ali je treba nekatere določbe direktive razlagati tako, da nasprotujejo določeni nacionalni zakonodaji celo pred iztekom roka za prenos.

Glej na primer, med drugim, [...] (ni prevedeno) [sodbi] z dne 2. junija 2006[,] [...] (ni prevedeno) C-27/15 in [...] (ni prevedeno) z dne 26. februarja 2015[,] [...] (ni prevedeno) C-104/14.

Res je, da Pogodba v členu 288, tretji odstavek, določa, da je treba direktivo [...] (ni prevedeno) prej prenesti v nacionalni pravni red in je za države članice zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod, vendar ni nič manj res, da Sodišče Evropske

unije v določenih okoliščinah priznava neposredni učinek za varstvo pravic posameznikov, če so določbe direktive brezpogojne in dovolj jasne, država članica pa jih ni prenesla v predvidenem roku.

Iz tega izhaja, da je treba glede na obveznost držav članic, da sprejmejo vse ukrepe, potrebne za doseg cilja, ki se uresničuje z direktivo, in [...] (ni prevedeno) sodno prakso Sodišča Evropske unije, da se morajo države članice in sodišča med obdobjem prenosa direktive vzdržati sprejetja določb ali razlag, ki lahko resno ogrozijo uresničitev cilja, ki ga določa zadevna direktiva, Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe zaradi razpršitve obstoječih dvomov in pridobitve pojasnil in pravilne razlage zadevnega prava Unije, ki so nujne za preučitev [...] (ni prevedeno) navedenega razloga nezakonitosti [...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno) [V] zvezi z navedenimi razlogi nezakonitosti se vzbujajo [...] (ni prevedeno) dvomi, ki se nanašajo na razlago zakonodajnega okvira prava Unije [...] (ni prevedeno) in ki jih je torej treba razrešiti, da bi se lahko izrekla sodba.

[...] (ni prevedeno) Ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz načela primarnosti prava [Unije] in načela skladne razlage, ter glede na to, da je postopek predhodnega odločanja bistveni instrument, na podlagi katerega je mogoče zagotavljati enotnost razlage in uporabe prava Unije v vseh državah članicah ter kohezijo sistema sodnega varstva v Uniji ter načelo učinkovitega pravnega varstva pravic posameznikov, se šteje za nujno in primerno predložiti [...] (ni prevedeno) predlog za sprejetje predhodne odločbe glede na to, da analiza in iskanje na spletni strani „www.curia.europa.eu/juris/“ nista dala rezultatov v zvezi s sodno prakso Sodišča Evropske unije, v kateri bi se odločalo o posebnih in konkretnih omejitvah [...] (ni prevedeno) postavljenega [...] (ni prevedeno) vprašanja [...] (ni prevedeno), ali ki bi bila povezana s podobnim položajem, zlasti kar zadeva zakonodajni okvir, [...] (ni prevedeno) in ker ni znano [...] (ni prevedeno), ali obstaja ustaljena sodna praksa Sodišča na tem področju ali o načinu razlage spornih pravnih norm brez kakršnega koli razumnega dvoma.

V teh okoliščinah se šteje, da so v obravnavani zadevi izpolnjeni formalni pogoji [...] (ni prevedeno) za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe.

Torej [...] (ni prevedeno) je treba v okviru spora in stališč, ki jih zagovarjajo intervenientke, dokazati in ugotoviti, ali je nacionalni zakonodajni okvir, ki delno prenaša Direktivo 2014/59/EU, in sicer členi od 145 A do 145 O RGICSF, v skladu s prej omenjenima pravom Unije in sodno prakso Sodišča Evropske unije iz sodbe z dne 18. decembra 1997, „Inter-Environnement Wallonie“, zadeva C-129/96, [...] (ni prevedeno) [točki] 44 in 45, [sodna praksa, ki je bila pozneje potrjena in ponovljena], in da se razjasni, ali lahko sprejetje teh določb v omenjenem smislu, pretežno prek uredbe-zakona št. 114-A/2014, resno ogrozi uresničitev cilja, ki ga določa zadevna direktiva.

Zato je treba Sodišču predložiti naslednji vprašanji [...] (ni prevedeno) za predhodno odločanje [...] (ni prevedeno):

1. Ali je treba pravo Unije, zlasti člen 17 [Listine Evropske unije o temeljnih pravicah] in Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta, zlasti njene člene 36, 73 in 74, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kot je zgoraj opisana, ki se je uporabila z ukrepom za reševanje, in sicer z ustanovitvijo premostitvene institucije in izločitvijo sredstev, in da s tem, da se je navedena direktiva prenesla delno ter preden se je iztekel rok za njen prenos:
 - (a) ni določila izvedbe razumnega, preudarnega in realnega vrednotenja sredstev in obveznosti kreditne institucije, za katero je veljal ukrep za reševanje, pred sprejetjem tega ukrepa;
 - (b) ni določila plačila morebitnega nadomestila na podlagi vrednotenja, navedenega v prejšnji točki (a), plačanega instituciji v postopku reševanja oziroma po potrebi imetnikom delnic ali drugih listin o lastništvu, in je namesto tega samo določila, da se morebitni preostanek prihodkov od prodaje premostitvene banke vrne prvotni kreditni instituciji ali v njeno stečajno maso;
 - (c) ni določila, da imajo delničarji institucije v postopku reševanja pravico prejeti znesek, ki ni nižji od zneska, za katerega se šteje, da bi ga prejeli, če bi se institucija likvidirala v celoti v okviru rednega insolvenčnega postopka, to shemo zaščitnega ukrepa pa je določila za upnike, katerih krediti niso bili preneseni, in
 - (d) ni predvidela vrednotenja, ki bi se razlikovalo od omenjenega v točki (a) in katerega cilj bi bil ugotoviti, ali bi bili delničarji in upniki obravnavani ugodneje, če bi bil proti kreditni instituciji, ki je v postopku reševanja, uveden redni postopek zaradi insolventnosti?
2. Ali lahko glede na sodno prakso Sodišče iz sodbe z dne 18. decembra 1997, *Inter-Environnement Wallonie* [zadeva C-129/96, sodna praksa, ki jo je navedeno sodišče pozneje potrdilo], nacionalna zakonodaja, kot je opisana v obravnavani zadevi, ki delno prenaša Direktivo 2014/59/EU, resno ogrozi uresničitev cilja, ki ga določa zadevna direktiva, zlasti njeni členi 36, 73 in 74, v okviru izvajanja ukrepa za reševanje?

*

Iz teh razlogov [...] (ni prevedeno):

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno) se prekine [...] (ni prevedeno) odločanje v tem postopku.

[...] (ni prevedeno) Lizbona, 23. januar 2020

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT